

prezentacja stanowisk archeologicznych Renardodden i Renard 1, zlokalizowanych na południowym obrzeżeniu fiordu Recherche oraz stanowiska w Zatoce Svarthameren po wschodniej stronie tegoż fiordu. Uczestnicy międzynarodowej konferencji odwiedzili również Calypsobyen, gdzie dokonano podsumowania sesji terenowej.

Podróż powrotna ze Spitsbergenu do kraju rozpoczęła się i zakończyła 10 sierpnia 1996 r., już „jak zwykle” drogą lotniczą z Longyearbyen *via* Tromsø, Oslo Kopenhaga do Warszawy.

Henryk Gurgul

Uniwersytet Szczeciński
Zakład Fizyki Morza
71-451 Szczecin, ul. Wielkopolska 15

**SPRAWOZDANIE Z BADAŃ PRZEPROWADZONYCH PODCZAS
REJSU r/v „OCEANIA” (6.06.1996–9.08.1996)**

Trasa statku prowadziła z Gdańska przez Kilonię, Cieśniny Duńskie, Morze Norweskie, Tromsø, północno-wschodnią część Oceanu Atlantyckiego, Wyspę Niedźwiedzią, Spitsbergen, Morze Grenlandzkie, Ocean Atlantycki i powrót do Gdańska.

Podczas rejsu wykonano badania zawiesin mineralnych, zawiesin organicznych i cząsteczek emulsji substancji ropopochodnych. Próbki wody pobierane były powierzchniowo do głębokości ok. 0,5 m. Następnie próbki te badano mikroskopowo przy powiększeniu 1000×. Wykonano też pomiary średnic zawiesin, zliczono ich ilość w poszczególnych klasach rozmiarów, określono ilość zawiesin w jednostce objętości. Szczególną uwagę zwrócono na obszary morskie przyległe do Zachodniego Spitsbergenu, fiordów Spitsbergenu oraz obszarów Morza Grenlandzkiego.

Wykonane badania pozwolą na określenie właściwości optycznych wody morskiej, na rozpoznanie zjawisk dynamicznych i termodynamicznych zachodzących w morzu, bioprodukcję pierwotną oraz stopień zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi przebadanych zbiorników wodnych. Równocześnie badania te wykazały, że zawiesiny występujące w wodzie morskiej mogą być traserami prądów morskich.

Obok wielu innych badań prowadzonych podczas tego rejsu przez pracowników Instytutu Oceanologii PAN w Sopocie omówione tu pokrótce badania wykonane były przez autora.